Lietas Nr. 11380002014
Lietas arhīva Nr. K36-0179-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Talsos, 2014.gada 1.decembrī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokurorei Ingunai Blumbergai,
zvērinātai advokātei Ievai Ratniecei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

A p r a k s t o

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu šādos apstākļos:

2013.gada 29.decembrī ap plkst. 02.00 /pers. A/ alkohola ietekmē Talsu novada Lībagu pagasta viesu nama "Bezdubeņi" teritorijā, kur notika sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" korporatīvais pasākums, alkohola ietekmē izraisīja konfliktu ar /pers. C/ – personisku motīvu vadīts, pārmeta viņam par darba attiecībām un tīši iesita ar dūri vienu reizi /pers. C/ pa sejas kreiso pusi, pēc kā cietušais nokrita uz zemes, tad izdarīja ne mazāk kā trīs tīšus sitienus pa galvu, kā rezultātā nodarīja /pers. C/ vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu no septiņām dienām līdz 21 dienai: ādas nobrāzumu augšlūpas rajonā, galvas smadzeņu satricinājumu.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

M o t ī v u

Apsūdzētais/pers. A/ tiesā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnīgi.

Tiesa apsūdzētajam izskaidroja pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas un apsūdzētais piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Arī prokurore, cietušais un apsūdzētā aizstāve piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pilnīgi un pietiekoši, lai izlemtu par apsūdzētā vainu un sodu. Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu un tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma pierādījumu pārbaudi neizdarīt un tiesas izmeklēšanā pārbaudīt tikai apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnīgi, un viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Izlemjot par sodu /pers. A/, tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma septītā panta trešo daļu apsūdzētais ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

No lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka, tīši ar dūri iesitot cietušajam pa seju, un ne mazāk kā trīs reizes pa galvu, apsūdzētais pilnībā apzinājies, ka viņa darbību rezultātā cietušajam var tikt nodarīti miesas bojājumi un vēlējies šādas sekas. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu.

Vērtējot /pers. A/ personību tiesa ņem vērā to, ka viņš iepriekš ir kriminmāli sodīts, taču sodāmība ir dzēsta (lietas 23.lp.), iepriekš ir saukts pie administratīvās atbildības (lietas 24.lp.). No tiesas sēdē iesniegtajiem dokumentiem – raksturojuma, izziņas un dzimšanas apliecības – izriet, ka /pers. A/ ir pastāvīgs darbs, no darba vietas viņš tiek raksturots pozitīvi, dzīvesvietas pašvaldībā negatīva informācija par viņu nav saņemta, viņa apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni. Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņa darba laiks ir no plkst 8.00 līdz plkst. 16.30 un pašlaik viņš vienīgais ģimenē strādā algotu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Ņemot vērā nodarījuma raksturu un izdarīšanas apstākļus tiesa uzskata, ka, nolūkā atturēt apsūdzēto no līdzīgām darbībām, viņš ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību. Kaut arī apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu, vērtējot tā izdarīšanas apstākļus kopsakarā ar lietā esošajām ziņām par apsūdzētā personību, tiesa secina, ka nodarījumam ir gadījuma raksturs. Apsūdzētā iepriekšējā sodāmība ir dzēsta, viņa dzīvesveids pilnībā atbilst sabiedrībā vispārpieņemtajam un lietā nav ziņu par to, ka viņš varētu radīt apdraudējumu sabiedrībai.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijā noteiktais bargākais sods – brīvības atņemšana – būtu nesamērīgi bargs un neatbilstošs apsūdzētā personībai un nodarījumam. Tiesa uzskata, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt, piemērojot apsūdzētajam piespiedu darbu. Sodam ir jābūt tādam, kas atturētu apsūdzēto un citas personas no noziedzīgiem nodarījumiem un bargākā soda piemērošana nosacīti ir pretrunā soda mērķim un jēgai. Ņemot vērā apsūdzētā nodarbošanos, ienākumus un ģimenes stāvokli, naudas soda piemērošana nav mērķtiecīga, jo tā izpilde būtu apgrūtināta.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, kā arī to, ka apsūdzētais ir atzinis savu vainu, nožēlojis izdarīto un ir sekmējis krimināltiesisko attiecību noregulējumu – izmantojot Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, ir izvelējies vienkāršāku procesa veidu – piekritis lietu iztiesāt bez pierādījumu pārbaudes.

Kompensācija lietā nav pieteikta.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

R e z o l u t ī v

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts stundām).

Piespiedu darba soda izciešanas uzraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajai struktūrvienībai.

Pamatojoties uz Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ noteikt pienākumu desmit darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā reģistrēties Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajā struktūrvienībā Talsos, Raiņa ielā 12 a.

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts – pēc sprieduma spēkā stāšanās atcelt.

Spriedumu daļā par sodu vai kriminālprocesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis